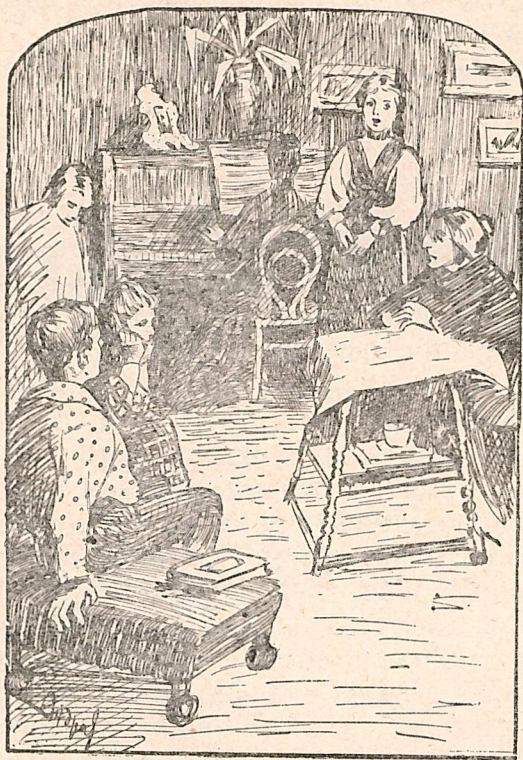

ката и дѣцата седѣха и разсѣяно слушаха, сѣкашъ имъ бѣха умрѣзнали тия еднообразни звуци . . .

Минка стоеше отстрана свѣнлива и мълчелива, както винаги.

— Падна ми нотния листъ. Я ми го подай, моме! — Продума учителката Минки.

Минка дигна листа и, прѣди да го подаде, хвърли погледъ върху нотитѣ.